

ปีเตอร์แพน

กลางดึกคืนหนึ่ง เวนดี้และน้อง ๆ ต้องตกใจตื่น เพราะเสียงทะเลาะ กันระหว่างเด็กหนุ่มแปลกหน้ากับสุนัขของเธอ

“เกิดอะไรขึ้น ทำไมท่านเข้ามาในห้องของฉัน” เวนดี้ถามเด็กหนุ่มผู้นั้น

“ผมชื่อปีเตอร์แพน และนี่คือ นางฟ้าทินเกอร์ เพื่อนของผม” ปีเตอร์แพน แนะนำตนเอง

“ผมต้องขอโทษที่ส่งเสียงรบกวน แต่สุนัขของคุณกัดเงาของผมขาด ผมไม่ทราบ จะทำอย่างไรดี” ปีเตอร์แพน บอกถึงสาเหตุที่ทะเลาะกับสุนัข

“ไม่เป็นไรหรอก ฉันชื่อเวนดี้ ฉันจะช่วยซ่อมเงาให้คุณเอง” เวนดี้พูดพลางหาด้ายและเข้ามาเย็บซ่อมเงาของปีเตอร์แพนจนเสร็จเรียบร้อยดี

“ขอบคุณมาก คุณเวนดี้ ผมขอมอบลูกไอ้กิ้งให้คุณ” ปีเตอร์แพนมอบลูกไอ้กิ้งให้แก่เวนดี้ เวนดี้เห็นว่าสวยดีจึงร้อยเชือกคล้องคอไว้

ปีเตอร์แพนบอกจุดประสงค์ในการมาครั้งนี้ให้เวนดี้รู้ว่า “ที่เกาะแห่งความฝันกลางทะเลแดนไกล มีเด็กกำพร้าที่นำสงสารมากอยู่เจ็ดคน ผมเห็นพวกเขาเหงาและอยากได้เพื่อนคอยดูแล จึงได้มาหาคุณ อยากให้คุณไปดูแลเด็ก ๆ ทั้งเจ็ดคนนั้น”

เวนดี้ดีใจมาก เธอรักและสงสารเด็กทั้งเจ็ดคนจึงตอบตกลงทันที และเธอน้อง ๆ ของเธอคือ จอห์นและมิเชลไปด้วย ปีเตอร์แพนไม่ขัดข้องจึงพาทั้งสามคนเหาะขึ้นไปในห้องฟ้า ไม่นานนัก พวกเขาก็เห็นเกาะเล็ก ๆ เกาะหนึ่งกลางมหาสมุทร ปีเตอร์แพนชี้ให้เวนดี้ดู “นั่นคือเกาะแห่งความฝัน จุดหมายของเรา”

“โอ...มันสวยงามมาก” เวนดี้อุทาน ในขณะที่ทั้งหมดจะเหาะลงสู่พื้นดิน “บูม” เสียงระเบิดดังขึ้นจากเรือของโจรสลัด ถูกกลุ่มของปีเตอร์แพนพอดี ทุกคนจึงร่วงลงสู่พื้นดิน ปีเตอร์แพนมองหาเวนดี้ เขาเหลือบ ไปเห็นนางฟ้าทินเกอร์ จึงคิดว่าทินเกอร์เป็นเหตุและกล่าวตำหนิทินเกอร์ว่า “พวกโจรสลัดของกัปตันฮุกเห็นเรา เป็นเพราะแสงระยิบระยับของเธอนั่นเอง” ทินเกอร์น้อยใจมาก เธอร้องไห้และเหาะล่วงหน้าไปหาบรรดาเด็กกำพร้าทันที “พวกเธอจะระวังให้ดี เวนดี้ มนุษย์กินคนกำลังจะมากอยู่กับพวกเธอแล้ว” ทินเกอร์โกหกเด็ก ๆ ด้วยความโกรธที่ถูกปีเตอร์แพนตำหนิ พวกเด็ก ๆ จึงพร้อม ที่จะรับมือกับเวนดี้มนุษย์กินคน เด็กกำพร้าคนหนึ่งในกลุ่มชื่อ ทูเทิล เขายิ่งธนูแม่นยำมาก เมื่อเขาเห็นเวนดี้เดินมาถึง เขาก็ยิงธนูออกไปทันที “อ้อ ปีเตอร์แพนช่วยด้วย” เวนดี้ร้องเรียกปีเตอร์แพน ก่อนล้มลงนอนแน่นิ่งไป “เฮ้ อะไรนี่ ฉันยังคนที่ปีเตอร์แพนส่งมาให้ เป็นแม่เรา หรือนี้ โฮ...โฮ..” ทูเทิลร้องไห้ ขณะเดียวกันปีเตอร์แพนวิ่งมาพบ เหตุการณ์พอดี เขาร้องให้ปลานดึงลูกธนูออกจากทรวงอกของเวนดี้ ทันใดนั้น เวนดี้ค่อย ๆ ลืมตาขึ้น “โฮโย เธอยังไม่ตาย” ปีเตอร์แพน ร้องอย่างดีใจ ลูกธนูปักลงไปในลูกไอ้กิ้ง ที่ปีเตอร์แพนให้เธอไว้ เธอจึงไม่เป็นอันตราย นางฟ้าทินเกอร์ จึงถูกขับไล่ไป เด็ก ๆ นั่งล้อมรอบเวนดี้ แม่ที่น่ารัก ทุกคนมีความสุขมาก เมื่อได้ฟังเวนดี้เล่าเรื่องของเธอให้พวกเด็ก ๆ ฟัง แต่...ที่

ประตุน้ำบานนั่นเอง กัปตันฮุกและพวกโจรสลัดกำลังรอโอกาสจะจับเวนดี้ และเด็กทั้งเจ็ดคนอยู่
ขณะเดียวกัน เจ้าจระเข้ใหญ่ก็กำลังตามหลังกัปตันฮุกมาตลอดเวลา มันเคยกิน แขนซ้ายของเขามาแล้วและมัน
ก็ยังติดใจเนื้อของกัปตันฮุกมาก จึงได้เฝ้าไล่ตามกัปตันฮุก ไปทุก ๆ แห่ง วันหนึ่ง ปีเตอร์แพน พาเวนดี้ไปนั่งเล่น
ที่เกาะนางเงือก ทันใดนั้นเขาก็ได้ยินเสียงร้อง ขอความช่วยเหลือ ปีเตอร์แพน จึงรีบเหาะไปดู เขาเห็นลิลลี่ลูก
สาวหันหน้าเผ่าอินเดียนแดง ถูกโจรสลัดจับมัดกลางทะเล และเธอกำลังจะถูกเจ้าฉลามร้ายคาบไป ปีเตอร์แพน
จึงเหาะ ลงไปช่วยลิลลี่จากฉลาม แล้วพาไปส่งที่หมู่บ้าน เขาอยู่ร่วมงานฉลองและเต้นรำกับลิลลี่อย่าง
สนุกสนาน เวนดี้จึงเดินกลับบ้านคนเดียวเพราะเป็นห่วงเด็ก ๆ ที่รออยู่ เวนดี้กลับมาจึงถูกกัปตันฮุกซึ่งดักรออยู่
จับเธอมัดรวมกับพวกเด็ก ๆ และพาไป ลงเรือ ก่อนไปกัปตันฮุกได้ใส่ยาพิษลงไปในขนมเค้กที่เตรียมไว้ให้ปี
เตอร์แพน นางฟ้าทินเกอร์ แอบดูเหตุการณ์อยู่ตลอดเวลา เมื่อปีเตอร์แพนกลับมาเขาหยิบขนมเค้กขึ้นมาจะกิน
ด้วยความหิว นางฟ้าทินเกอร์ ตรงเข้ามาแย่งขนมแล้วพูดว่า “กัปตันฮุกใส่ยาพิษลงในขนมเค้ก อย่ากินเลย”
ทินเกอร์กลัวว่าปีเตอร์แพนจะไม่เชื่อ เธอจึงกินขนมเค้กนั้นเองและล้มลงขาดใจตาย “โอ้...นางฟ้าทินเกอร์ ฉัน
เสียใจที่เข้าใจเธอผิด ปีเตอร์แพนร้องไห้ น้ำตาของเขาหยดลงบนร่างของทินเกอร์ เธอฟื้นขึ้นมา ปีเตอร์แพนดีใจ
มาก ขณะเดียวกัน พวกโจรสลัดพาเชลยทั้งหมดไปที่เรือและเวนดี้จะเป็นคนแรกที่จะถูก โยนลงไปให้เป็น
อาหารของจระเข้ เด็ก ๆ ต่างร้องไห้เพราะความกลัว กัปตันฮุกตะโกนบอก กัปจระเข้ว่า “ข้าจะส่งอาหารอย่าง
ดีให้แก่เจ้า แล้วเจ้าอย่าติดตามข้าไปอีกนะ ทันใดนั้น ปีเตอร์แพนและนางฟ้าทินเกอร์มาทันเวลาพอดี เขาเหาะ
ไปอุ้มเวนดี้ขึ้นมาบนเรือ ก่อนที่ร่างของเธอจะถึงปากจระเข้ใหญ่' ทินเกอร์ช่วยปล่อยเด็ก ๆ ให้เป็นอิสระ ทุกคน
ช่วยกันจับพวกโจรสลัดโยนลงใต้น้ำ ดังนั้น กัปตันฮุกและพวกโจรสลัดจึงตกเป็นอาหารอันโอชะของจระเข้เสีย
เอง ปีเตอร์แพน จึงพาเวนดี้และน้องของเธอขึ้นเรือโจรสลัด และส่งเรือ ให้เหาะพาเธอกลับไปส่งที่บ้านใน
ลอนดอน “ลาก่อนปีเตอร์แพน” “ลาก่อนนางฟ้าทินเกอร์” “ลาก่อนเวนดี้” ปีเตอร์แพนจากไปแล้ว เหลือเพียง
ในความคิดคำนึงของเวนดี้ตลอดไป